

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **MUDr. I. J., Ph.D.,** zastoupený JUDr. Vladimírem Zonkem, advokátem se sídlem Sadová 553/8, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje,** se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2016, čj. MSK 152174/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 12. 2017, čj. 22 A 48/2016-35,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 4. 2016, čj. MSK 152174/2015, bylo zamítnuto odvolání žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 18. 11. 2015, čj. SM/411856/15/DSČ/LipK-BS, kterým byly jako nedůvodné zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu bodů do registru řidičů a provedené záznamy bodů byly potvrzeny. Žalobce tímto dosáhl počtu bodů stanovených zákonem a pozbyl řidičské oprávnění podle § 123c odst. 3, poslední věty, zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu).

[2] Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou, kterou krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[3] Krajský soud dospěl k závěru, že správní orgány postupovaly správně, pokud žalobcem zpochybňované pokutové bloky považovaly za způsobilé podklady pro zápis bodů do registru řidičů.

II. Podstatný obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností.

[5] Stěžovatel má za to, že rozsudek krajského soudu je nezákonný, neboť ve smyslu rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 24. 2. 2010, sp. zn. 20 Cdo 747/2008, nelze ohledně formálních požadavků na rozhodnutí vydaná v blokovém řízení použít obecnou úpravu platící pro rozhodnutí vydaná v přestupkovém (správním) řízení, ale ustanovení, která upravují blokové řízení. Neuvedení všech stanovených a na bloku předtištěných údajů znamená nesplnění formálních požadavků na tento druh rozhodnutí.

[6] Stěžovatel ve vztahu k přestupkům dokládanými pokutovými bloky ze dne 21. 8. 2015, číslo L 0847070, a ze dne 31. 10. 2012, číslo F 0811787, nesouhlasí se závěry krajského soudu, neboť je přesvědčen, že pokud zákon stanoví pro podobu pokutového bloku a jeho vyplňování konkrétní pravidla, která směřují především k tomu, aby i laické veřejnosti byly tyto doklady srozumitelné, pak používání zkratek, jež nemají obecnou povahu, této skutečnosti brání.

[7] Ve vztahu k přestupku ze dne 24. 8. 2012, který byl dokládán fotokopiemi pokutových bloků série AP/2009, čísel P 0466058 a P 0466059, stěžovatel namítl, že v uvedených fotokopiích není uveden přesný popis přestupkového jednání; zejména v nich není uvedeno datum spáchání přestupku uvedením určitého dne, měsíce a roku. Dále v nich chybí přesná právní kvalifikace přestupku, neboť není patrné, který z vypsaných údajů označuje aplikovaný odstavec, písmeno či bod § 4 zákona o silničním provozu. Rovněž v nich schází odkaz na § 18, resp. § 61 zákona o silničním provozu. Právní kvalifikace přestupku je proto nedostatečná. V těchto pokutových blocích ostatně také chybí jednoznačná specifikace, jakou rychlostí měl řidič jet a jakým druhem vozidla (uvedením typu a tovární značky), kdy a kde přesně k přestupkovému jednání mělo dojít. Stěžovatel rovněž vytkl, že v pokutových blocích, ve kterých ani není uvedeno jméno a příjmení oprávněné osoby, není přesně popsána objektivní stránka příslušné skutkové podstaty přestupku specifikací, že „*...přestupku se dopustil řidič J. tím, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší povolenou rychlost...*“. Pokutový blok číslo P 0466059 pak zcela postrádá výrokovou část rozhodnutí, identifikaci oprávněné úřední osoby a její podpis.

[8] Stěžovatel shrnul, že pokutové bloky nesplňují formální náležitosti rozhodnutí, a proto k nim nelze při zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče přihlížet.

[9] Stěžovatel navrhl, aby NSS napadený rozsudek krajského soudu zrušil.

pokračování

[10] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[11] Kasační stížnost není důvodná.

[12] Základní a v podstatě jedinou otázkou v projednávané věci je, zda stěžovatelem označené pokutové bloky obstojí jako podklad pro zápis příslušného počtu bodů stěžovateli v registru řidičů.

[13] NSS nejprve v obecné rovině ve shodě se svou konstantní a dlouhodobou judikaturou (naposledy např. rozsudek ze dne 8. 11. 2018, čj. 5 As 132/2016-34) konstatuje, že blokové řízení je zkráceným a velmi zjednodušeným typem správního řízení, jehož podstata je postavena na procesní ekonomii řízení a spočívá v rychlém, neformálním projednání a vyřízení přestupku přímo na místě po jeho zjištění. V praxi správní orgán zpravidla ve velmi krátkém čase projedná pachatelův přestupek a uloží mu za něj přiměřenou sankci, pokud s tím pachatel přestupku souhlasí. Do značné míry tak splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty za pomoci bloku. Pokutového bloku je využíváno typicky při projednávání přestupků z oblasti dopravy a provozu na pozemních komunikacích, jako tomu bylo i v tomto případě.

[14] Stěžovateli byly vydány pokutové bloky, jejichž obsahové náležitosti jsou určovány shora popsanou povahou blokového řízení a blíže byly specifikovány v zákoně č. 200/1990 Sb., o přestupcích, konkrétně v § 85 odst. 4, větě druhé, podle které pověřené osoby: *„Na pokutových blocích vyznačí komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.“* S účinností od 1. 7. 2017 byl zákon o přestupcích zrušen a nahrazen zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, přičemž dosavadní blokové řízení bylo nahrazeno příkazním řízením, při kterém je příkaz vydáván na místě. Namísto pokutového bloku se vydává příkazový blok, mezi jehož obsahové náležitosti patří mj. i *„popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání“* [§ 92 odst. 2 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich].

[15] V případě předchozí a současné právní úpravy správního trestání platila, resp. platí povinnost popsat skutek, v němž má přestupek spočívat, podobně jako je tomu v oblasti soudního trestání, jehož principy se - s ohledem na systémové vnímání trestání jako určitého jednotného veřejnoprávního mechanismu - uplatní i pro oblast správních deliktů, tedy správního trestání (srov. např. rozsudek NSS ze dne 31. 5. 2007, čj. 8 As 17/2007-135).

[16] Smyslem popisu skutku, tj. konkrétního přestupkového jednání, je především jeho nezměnitelnost, která hraje významnou roli zejména z pohledu dodržení zásady *ne bis in idem* (nikdo nesmí být stíhán opětovně pro týž skutek), ale i z pohledu práva na obhajobu (je třeba, aby obviněný věděl, co je mu kladeno za vinu, a aby se tak mohl dostatečně bránit).

[17] V nyní posuzované věci NSS nejprve k námitkám stěžovatele, které se týkají pokutového bloku ze dne 21. 8. 2015, číslo L 0847070, ve shodě s krajským soudem konstatuje, že je v něm o přestupkovém jednání v kolonce *„Doba, místo a popis“* uvedeno: *„21. 8. 2015v 15:53 hod., sl. I/56 mimo obec Hodoňovice (sm. SK) § 18/3 z. č. 361/2000 Sb. - rychlost mimo obec, 90/127/123 km/h, RZ: X“*. V kolonce *„pokuta za přestupek“* je pak uvedeno: *„§ 125c/1fc zák. č. 361/2000 Sb.“*

[18] NSS ve vztahu k použití zkratkovitých formulací již např. ve svém rozsudku ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20, dovodil, že *„s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění.*

[19] NSS se ztotožňuje se závěrem krajského soudu, že z uvedeného pokutového bloku je dostatečně zřejmé, kdy a kde se měl stěžovatel dopustit přestupkového jednání - stěžovatel jel po silnici č. 56 ve směru na Slovensko z Hodoňovic. Ze zkratky *„90/127/123“* je rovněž nepochybné, že stěžovatel překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec (viz také obrat použitý v pokutovém bloku *„rychlost mimo obec“*) o 33 km v hodině. Z uvedené zkratky je zřejmé, že 90 km/h je nejvyšší dovolená rychlost, 127 km/h je naměřená rychlost a 123 km/h je zjištěná rychlost stěžovatele po zohlednění odchylky měřicího zařízení. Krajský soud při hodnocení přípustnosti této zkratky také přiléhavě poukázal na rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, čj. 4 As 127/2014-39. Krajský soud poté opět zcela správně dovodil, že registrační značkou uvedenou v pokutovém bloku je také dostatečně identifikováno vozidlo, které stěžovatel řídil. Registrační značka je totiž zcela jedinečná a na základě ní lze v registru silničních vozidel zjistit nejen údaje o značce a typu vozidla, ale také o jeho vlastníku a provozovateli apod. Rovněž byla v pokutovém bloku jednoznačně uvedena právní kvalifikace přestupku stěžovatele, neboť je zjevné, že přestupek byl právně kvalifikován podle § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu a pokuta byla uložena podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu. Krajský soud, na jehož závěry NSS v podrobnostech odkazuje, tedy správně dovodil, že posuzovaný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů ve smyslu § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. Obdobné závěry platí také pro pokutový blok ze dne 31. 10. 2012, číslo F 0811787, který rovněž splňuje všechny požadavky dostatečné individualizace, jak správně dovodil již krajský soud, na jehož závěry NSS v tomto směru v podrobnostech odkazuje.

[20] NSS souhlasí rovněž se závěry krajského soudu ohledně pokutových bloků čísel P 0466058 a P 0466059, které se vztahují k přestupku stěžovatele ze dne 24. 8. 2012; ani v tomto směru nejsou námitky stěžovatele důvodné.

[21] Krajský soud správně uvedl, že na pokutovém bloku číslo P 0466058 je uveden den i hodina přestupkového jednání. Dostatečná je také podle názoru NSS právní kvalifikace přestupku provedená odkazem na § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu

pokračování

a § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, přičemž je zde dále uvedeno, kde se stěžovatel přestupkového jednání dopustil (tj. *„dálnice D1 353 km směr Bohumín mimo obec“*). Již výše vyloženou zkratkou *„100/147/142“* je specifikováno překročení nejvyšší dovolené rychlosti 100 km/h o 42 km/h. Krajský soud také správně dovodil, že pro konkretizaci vozidla, které stěžovatel řídil, je dostatečné uvedení jeho registrační značky (viz výše), která sice není uvedena přímo v kolonce *„Doba, místo a popis přestupkového jednání“*, ale v levém horním rohu bloku. Pokutový blok je rovněž stěžovatelem podepsán s uvedením data jeho převzetí.

[22] S žalobními námitkami, že v pokutovém bloku chybí přesná právní kvalifikace přestupku, neboť údajně podle stěžovatele není patrné, který z vypsaných údajů označuje aplikovaný odstavec, písmeno či bod § 4 zákona o silničním provozu, a zároveň chybí odkaz na § 18, resp. § 61 zákona o silničním provozu a není v něm uvedeno jméno a příjmení oprávněné osoby, se sice krajský soud výslovně nevypořádal, ale z kontextu jeho rozsudku je zjevné, že se zcela ztotožnil se závěry uvedenými v rozhodnutí žalovaného. NSS v této souvislosti konstatuje, že smyslem soudního přezkumu není stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto v případech shody názoru soudu a odůvodnění napadeného rozhodnutí může krajský soud odkazovat právě na toto odůvodnění (k tomu viz např. rozsudky NSS ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, ze dne 2. 7. 2007, čj. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, čj. 2 Afs 37/2012-47). Žalovaný se přitom s totožnými námitkami ve svém rozhodnutí vypořádal a konstatoval: *„v pokutovém bloku číslo P 0466058 je uveden odkaz „§ 4c z. č. 361/2000 R - 100/147/142“ je tedy zřejmé, že se jedná o § 4 písm. c) uvedeného zákona, jelikož toto ustanovení obsahuje pouze písmena a – c), tudíž tento popis (porušení povinnosti řidiče dle tohoto ustanovení) není zaměnitelný s jiným ustanovením zákona o silničním provozu; § 18 ani § 61 zákona o silničním provozu není v tomto případě případný, jelikož v místě, kde byl účastník řízení změřen, porušil max. dovolenou rychlost, která byla omezena dopravním značením a MUDr. J. tak porušil povinnost řídit se dopravními značkami dle ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu [...] v kolonce podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby, krajský úřad neshledává v takto vypsaném bloku nedostatky; je zřejmé, že oprávněnou osobu lze podle její funkce a podpisu vyhledat, nelze tak učinit závěr, že absence uvedení jména a příjmení oprávněné osoby na uvedeném pokutovém bloku by způsobila, že se nejedná o způsobilý podklad pro záznam bodů“*. S těmito závěry žalovaného se NSS ve shodě s krajským soudem ztotožňuje a nemá k nim co dodat.

[23] S přihlédnutím ke shora uvedenému nelze stěžovateli přisvědčit ani v námitce, že na posuzovaném bloku není uveden přesný popis objektivní stránky příslušné skutkové podstaty přestupku specifikací, že *„...přestupku se dopustil řidič J. tím, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší povolenou rychlost...“*. Jak již bylo uvedeno, při vyplňování pokutového bloku lze použít také zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné. Tato podmínka byla splněna a z pokutového bloku číslo P 0466058 je bez jakýchkoli pochybností zřejmé, že přestupcem (řidičem motorového vozidla, který překročil nejvyšší dovolenou rychlost) byl právě stěžovatel.

[24] NSS dále souhlasí rovněž se závěrem krajského soudu ve vztahu k pokutovým blokům čísel P 0466058 a P 0466059, že za popsaný přestupek stěžovatele byl záznam bodů

proveden pouze jednou. Z tohoto důvodu jej tedy nemůže zpochybnit ani existence druhého nevyplněného bloku číslo P 0466059, ať již byl nevyplněn z jakéhokoli důvodu.

IV. Závěr a náklady řízení

[25] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. *in fine* zamítl.

[26] Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 17. ledna 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu